

Homilie door pastor Harry Hendriksen bij de uitvaart van pastor Jan Huls
(Remigiuserk Duiven 8 februari 2023)

Wij voelen ons vanmorgen ieder op eigen manier verbonden met pastor Jan Huls. Zelf heeft hij de lezingen uitgekozen: de zaligsprekingen en het hooglied van de liefde.

Als je stilstaat bij die teksten en kijkt naar het leven van Jan, komen een aantal situaties naar voren. Wanneer Jan zelf aan de zaligsprekingen dacht: zalig de eenvoudigen, zalig de barmhartigen, de vredebrengers... zalig die vervolgd worden.. dat moet hij haast ook wel aan zijn ouders hebben gedacht. .. Met trots kon hij zeggen: Mijn vader was een eenvoudige arbeider daar aan de grens. Maar in de oorlog wás hij er voor mensen in nood. Daarom werd hij zelfs opgepakt.

En na de oorlog, toen de grens met Duitsland enkele jaren helemaal dicht zat door de afkeer van die rotmoffen, wilde zijn vader niets liever dan barmhartigheid vrede verbondenheid; dat de grens weer open zou zijn. We zijn toch familie? Toch broeders en zusters? ..

Die ervaringen heeft Jan meegedragen op weg naar het priesterschap. Ze werden in zijn studie nog verdiept, naarmate hij meer vertrouwd raakte met de geest van Jezus, met de profeten en psalmen, met de liturgie, de eucharistie. Het maakte hem tot een priester met een eigen stijl. Gedreven, en met een groot diaconaal hart. Met tegelijk het verlangen dat grenzen werden geopend. Denk aan het project met een parochie in Mexico; aan zijn openheid voor oecumene in Westervoort. En.. nog dichterbij: het leven op de pastorie. Wij oudere priesters maakten op grote schaal mee hoe vrijwilligers betrokken raakten bij het parochiegebeuren. Symbolisch zag je het bij Jan: zelf woonde hij bescheiden in het achterste gedeelte. En het grootste deel was er om samen met parochianen kerk te zijn; samen ook met steeds wisselende collega's. Daar stond Jan midden in, open enthousiasmerend, maar ook met een gedrevenheid die je kon benauwen. Hij wilde graag doorgeven dat we ons steeds laten bezielen door de geest van Jezus.

Het emeritaat was voor Jan bevrijdend, gaf nieuwe ruimte, maar was lange tijd ook spannend: je blijft toch priester.. Ik kan toch wat betekenen... Er is toch zoveel vraag ..

De laatste tijd zakte zijn gedrevenheid weg. ..In oktober, dronken we samen koffie en ineens zei hij: "wat is mij veel gegeven als eenvoudige arbeiders jongen. Wat een rijkdom heb ik ontvangen. wat hebben we het goed gehad op het seminarie.. wat hebben we een goede tijd gehad hier. Dat was toch zo", zei hij er dan zachtjes bij.. Die dankbaarheid .. Het deed mij achteraf denken aan het loflied van Maria, het magnificat: mijn ziel prijst hoog de Heer omdat Hij heeft neer gezien op de geringheid van zijn dienares.

Zo ontving hij ook het sacrament der zieken. En weer dankbaar"

"Wat is het toch mooi dat zoveel mensen voor mij zorgen".. Het is een stukje Hooglied van de liefde.

21 januari had ik een eucharistie viering in het verpleeghuis. Jan was daar op eigen gelegenheid naar toe gekomen in zijn rolstoel.

Ik weet niet wat er bij hem binnen kwam. Maar die woorden die ook straks klinken: "Brengen we dank aan de Heer"... voelden op dat moment voor mij óók als woorden van hem en met hem .. Hij zat er stil bij rond de tekens en woorden van het laatste Avondmaal.. Bij de woorden: zalig die genodigd zijn aan de tafel van de Heer....

Na de viering, toen ieder werd teruggebracht naar de kamer, zat hij daar nog wat zoekend te kijken. Een paar koorzangers die koffie dronken, schoven hem in hun kring. Daar zat hij, zei nauwelijks iets, maar leek zich opgenomen te voelen.

Dat laatste beeld bleef mij bij, ook toen hij gestorven was: dat hij nu opgenomen mag zijn in de eeuwigdurende band van Gods liefde. Tot slot: aan het einde van een viering heeft Jan, talloze keren opgeroepen: "ga heen in vrede" oftewel "ga, en doe er wat mee" : Het is alsof hij ons dat met de gekozen lezingen nogmaals wil meegeven. Dank daarvoor, Jan.

En, nu jij zelf niet meer hoeft te gaan en niet meer hoeft te doen, bidden we voor jou, en wensen we je toe: "Rust in vrede". Moge dat zo zijn. Amen